

Ὁ Θεὸς μόνο τὴν Ἐκκλησία ἐμπιστεύθηκε (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος](#)

Ὁ Θεὸς μόνο τὴν Ἐκκλησία ἐμπιστεύθηκε ὄχι τὰ κράτη καὶ τοὺς πολιτισμοὺς
Ἄπὸ τοὺς ἱερεῖς ξεκίνησε ὁ πειρασμὸς στὴ Δύση, ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ξεκίνησε ἡ
καταστροφὴ τῆς Δύσης. Ἄπὸ ἐκείνους τοὺς ἱερεῖς ποὺ χαλᾶνε κάθε τί ἱερὸ καὶ
ἀναποδογυρίζουνε τὸ νόμο.

Ὁ ἀρχιερέας Ἀαρὼν δὲν σφυρηλάτησε τὸ χρυσὸ μόσχο στὴν ἔρημο καὶ ἄφησε τὸ λαὸ νὰ τὸν προσκυνᾷ ἀντὶ τὸν ἀληθινὸ Θεό;

Γιὰ χίλια χρόνια περίπου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἀνατολή καὶ στὴ Δύση ἦταν μία Ἐκκλησία, μὲ τὸν ἴδιο νοῦ, μὲ τὴν ἴδια καρδιά καὶ μὲ τὴν ἴδια αἴσθησι καθήκοντος. Ἀλλά, στὸ τέλος τῆς χιλιετίας ἀπὸ τὴ γέννησι τοῦ Σωτήρα τοῦ κόσμου, ὁ ἀλυσσοδεμένος σατανᾶς ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὴν κόλασι, γιὰ νὰ ἐξαπατήσῃ αὐτὸ τὸν κόσμο. Καὶ ὁ τρόπος τοῦ σατανᾶ δὲν εἶναι ὅπως ὁ τρόπος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός, ὅταν ἄρχισε νὰ χτίζει τὴν αὐτοκρατορία τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, ἐπέλεξε τοὺς πιὸ ἀπλοὺς καὶ πιὸ ἀσήμαντους ἀνθρώπους. Ὁ σατανᾶς ὅμως πάντα περιφρονοῦσε τοὺς μικροὺς καὶ ἀσήμαντους καὶ ἐνεργοῦσε διὰ μέσου τῶν ἀρχηγῶν, τῶν ἀρχιερέων, τῶν φιλοσόφων, τῶν βασιλιάδων, τῶν κυβερνητῶν, τῶν ἐπιστημόνων, τῶν καλλιτεχνῶν.

Στὸ τέλος τῆς πρώτης χιλιετίας ὁ σατανᾶς χτύπησε διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔβαλε τὴν ιδέα νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐμφυσώντας μέσα του τὸ πνεῦμα τῆς ὑπερηφάνειας. Ὁ σατανᾶς τὸν ἔβαλε νὰ συγκρουστῆ μὲ τοὺς βασιλιάδες καὶ τοὺς ἡγεμόνες ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν χωρὶς ἰδιαίτερο λόγο: λόγῳ ἀξιωματῶν, λόγῳ ἐξουσίας. Δηλαδή γιὰ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ Σωτήρας δὲν ἔδινε ἰδιαίτερη σημασία, ἀντίθετα

τὰ ἔβαζε στήν τελευταία θέση, στή χαμηλότερη βαθμίδα τῆς ἀξιολόγησής Του.

Ὁ ἀρχιερέας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ ἀποσχίστηκε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ξεκίνησε νὰ καταστρέφει κάθε τί ἱερὸ καὶ νὰ ἀνατρέπει τὸ νόμο. Κατέστρεψε κάθε τί ἱερὸ, ἐπειδὴ ἀρνήθηκε τὴ νηστεία, τὴ θεώρησε ἀνώφελη καὶ ξεκίνησε μία καθαρὰ αὐλικὴ ζωὴ στὸ σπίτι του. Ἀνέτρεψε τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ νόμο τῆς πίστεως, τὸ νόμο τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἄλλαξε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ ἔκανε πιὸ εὐκόλο τὸν ἀγώνα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴ σωτηρία μὲ τὸν ἐξῆς τρόπο: Μὲ δωρεές, μὲ λίγες καὶ σύντομες προσευχές. Σὰν νὰ ἔλεγε, ὅσο περνοῦσαν τὰ χρόνια, στὸ Χριστό:

- «Πρέπει νὰ ξέρουμε ποιὸς εἶναι πρῶτος στήν αὐτοκρατορία Σου.

»Δὲν ἀπάντησες σωστὰ στήν ἐρώτηση πού σοῦ ἔκαναν οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, ὅταν εἶπες πῶς, ὅποιος θέλει νὰ γίνεи πρῶτος, πρέπει νὰ γίνεи δοῦλος σ' ὄλους. Δὲν ἀπάντησες σωστά, ὅταν εἶπες πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦρθε ὄχι γιὰ νὰ Τὸν ὑπηρετοῦνε, ἀλλὰ Αὐτὸς νὰ ὑπηρετεῖ. Καὶ στὸ τέλος γιὰ νὰ γίνεи ἀκόμα μεγαλύτερη σύγχυση, ἔπλυνες τὰ βρώμικα πόδια τῶν ψαράδων.

»Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε πῶς ἔκανες λάθος, καὶ πῶς οἱ λαοὶ εἶναι σὰν πρόβατα. Πρὶν ἀπὸ ὅλα ζητοῦν ἀρχηγὸ καὶ κυρίως ζητοῦν ἓνα ἀρχηγὸ ἀλάνθαστο. Αὐτὸ εἶναι βασικὸ καὶ κύριο σὲ κάθε κοινωνία καὶ σὲ κάθε λαό. Ἐσὺ δὲν μποροῦσες νὰ τὸ ξέρεις αὐτό, ἐπειδὴ λίγα χρόνια ἔζησες σ' αὐτὸ τὸν κόσμο.

»Πέθανες νέος καὶ δὲν μελέτησες τὴ ψυχολογία τῆς μάζας. Ἀλλά, ἐμεῖς οἱ ἀρχιερεῖς τελειώσαμε μεγάλες σχολές, ταξιδέψαμε πολὺ στὸν κόσμο καὶ ζήσαμε δύο φορὲς περισσότερο ἀπὸ ἐσένα. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο εἶναι σωστὸ νὰ ἀφήσεις ἐμᾶς πού ἔχουμε μεγαλύτερη ἐμπειρία νὰ λύσουμε αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἐσύ, ἂς εἶσαι στὸν οὐρανὸ ὅ,τι ἐπιθυμεῖς, ἄσε σὲ μᾶς τὴ γῆ. Γίνε ὁ Θεὸς στὸν οὐρανὸ καὶ ἐμεῖς Θεὸς στὴ γῆ. Ἄς εἶσαι ἐσὺ ἀλάνθαστος στὸν οὐρανὸ καὶ ἐμεῖς ἀλάνθαστοι στὴ γῆ. Θὰ δεῖς πῶς αὐτὸ τὸ πρακτικὸ πρόγραμμα εἶναι πολὺ καλύτερο ἀπὸ τὸ δικό Σου, τὸ ὁποῖο εἶναι ἰδεαλιστικὸ, νεανικὸ πρόγραμμα. Ἄκουσε ἐμᾶς, τοὺς γέρους, οἱ ὁποῖοι ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια παλεύουμε μὲ τὸ ὄνομά Σου καὶ μ' αὐτὸν τὸν ἀνήθικο κόσμο. Ἄν ἄκουγες ἐμᾶς, τοὺς ἡλικιωμένους, οὔτε πού θὰ σταυρωνόσουν».

Αὐτὰ τὰ λόγια μᾶλλον ψιθύρισε ὁ σατανᾶς στὸν ἀρχιερέα τῆς Δύσης καὶ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἀρχιερέας ἀρχικὰ ἔπρεπε νὰ ψιθυρίζει στὸ Χριστό. Στὴ συνέχεια ὁ ἀρχιερέας ἀνακοίνωσε τοὺς ψίθυρους αὐτοὺς στὸν κόσμο μὲ τὴ μορφή νέου δόγματος, τοῦ δόγματος τοῦ Ἀλάθητου. Δηλαδή παρουσίασε τὸν ἑαυτό του σὰν θριαμβευτὴ Χριστὸ στὴ γῆ, σὰν ἀντιπρόσωπο τοῦ Θεοῦ, Παντοκράτορα. Παρουσίασε τὸν ἑαυτό του σὰν αὐτόν, στὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς ἔδωσε δύο σπαθιά, ἓνα

σπαθὶ γιὰ νὰ ἀναγορεύει τοὺς βασιλιάδες τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ δεῦτερο σπαθὶ γιὰ νὰ τοὺς ρίχνει ἀπὸ τὸ θρόνο τους.

Ποιὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα; Ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ φώναζε στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ: «Ἀλίμονο στοὺς βοσκούς, οἱ ὅποιοι βόσκουν τὸν ἑαυτὸ τους...» (Ἰεζ. 34:2-5). Οἱ λαοὶ τῆς Δύσης, ἔχοντας τέτοιους ποιμένες, δὲν ἤξεραν τί νὰ κάνουν καὶ ποῦ νὰ πᾶνε.

Οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἶδαν πὼς ἐκεῖνοι ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ, λεηλατοῦν πρὸς τὸ συμφέρον τους τὴν αὐτοκρατορία τῆς γῆς. Πλουτίζουν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι συμβουλεύουν τὸ λαὸ νὰ μὴν πλουτίζει, καὶ μάλιστα μὲ τὸ χειρότερο τρόπο. Λεηλατοῦν καὶ ἐξαγοράζουν ἐξουσία ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι συμβουλεύουν τὸ λαὸ νὰ μὴν ἀγαπᾷ τὴν ἐξουσία.

Οἱ λαοὶ τῆς χριστιανικῆς Δύσης δίσταζαν, ἀμφιταλαντεύονταν μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸν πειρασμὸ ὅπως σείεται τὸ καλάμι ὅταν φυσᾷ ὁ δυνατὸς ἀέρας. Τελικὰ οἱ λαοὶ τῆς Δύσης ἀρνήθηκαν τὸν ποιμένα τους. Ὅσοι ἦταν μορφωμένοι καὶ πλούσιοι ἀρνήθηκαν τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, λόγω τῆς ἀκατανόητης ἀντιχριστιανικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀρχιερέων τους.

Μέχρι τότε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας ἦταν καὶ ἀρχηγὸς τῆς κουλτούρας τοῦ λαοῦ. Ἀλλά, ὅταν ξεκίνησε ὁ καυγὰς ἀνάμεσά τους, στὴν κουλτούρα τῆς Δύσης ἄρχισαν νὰ πρωτοστατοῦν κοσμικοί. Ὁ σατανᾶς ἔπαιζε διπλὸ παιχνίδι: ὁ ἀρχιερέας στράφηκε ἐναντίον τῶν βασιλιάδων, τῶν ἐπιστημόνων, οἱ βασιλιάδες στράφηκαν ἐναντίον τῶν ἀρχιερέων καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς κουλτούρας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, στράφηκαν ἐναντίον τῶν κληρικῶν ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς ἴδιας τῆς πίστεως.

Ἡ μία ἀδιαντροπιὰ προκάλεσε τὴν ἄλλη. Ἡ μοχθηρία γέννησε τὴ μοχθηρία. Ἡ μία ἀκρότητα προκάλεσε τὴν ἄλλη ἀκρότητα καὶ ὅπως λέει ὁ ποιητῆς μας: «Ὅλα πῆγαν κατὰ διαβόλου». Τὸ πεῖσμα κυβέρνησε καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές: τὸ πεῖσμα τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ κράτους, τὸ πεῖσμα τῆς πίστεως ἐναντίον τῆς ἐπιστήμης, τὸ πεῖσμα τῶν κληρικῶν ἐναντίον τῶν πολιτικῶν καὶ ἀντίθετα.

Αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ ὅλων ἔδωσε τότε πικροὺς καρπούς, καὶ σήμερα ἀκόμη δίνει ἀκόμη πιὸ πικρούς.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, νὰ θυμᾶσαι ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ πορεύεσαι, ἔχοντας στὸ νοῦ τὴ σοφία τῶν πατέρων σου. Μὴν ἐπιτρέπεις στὸν καθένα νὰ εἶναι ποιμένας σου, καὶ νὰ ξέρεις ὅτι τὸ νὰ ἔχεις καλοὺς ποιμένες εἶναι οὐράνιο δῶρο, μεγαλύτερο ἀπὸ πολλὰ δῶρα στὸν κόσμο. Νὰ σέβεσαι τοὺς καλοὺς ἱερεῖς σου, ὅπως τὸ παιδὶ σέβεται τοὺς γονεῖς του, γιὰ νὰ εἶσαι καὶ ἐσὺ καλὸς καὶ νὰ ζῆσεις πολλὰ χρόνια. Νὰ τοὺς

σέβεσαι καὶ νὰ μὴν ἀσχημονεῖς. Νὰ μαθαίνεις ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν Δυτικῶν.

Διόρθωνε τὸν ἱερέα, ἀλλὰ μὴν ἀπομακρύνεσαι ἀπὸ αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία εἶναι
πιὸ σημαντικὴ ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μόνο τὴν Ἐκκλησία
ἐμπιστεύθηκε, ὄχι τὰ κράτη καὶ τοὺς πολιτισμούς.

Πηγή: agiazoni.gr